

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Stefanie Dach

Práci předložil(a): Jiří Chroust

Název práce: Utopie komunikace – Hledání dokonalého/univerzálního jazyka v renesanci a novověku

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Cílem práce je podle slov autora „prezentace a analýza konkrétních snah o nalezení dokonalého nebo vytvoření univerzálního jazyka“, a to v obdobích renesance a novověku. Pokud je slovem „analýza“ myšleno vlastní rozbor ze strany autora, považuji tento cíl za naplněn pouze zčásti.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autor ve své práci představuje různé koncepce dokonalého jazyka od biblických počátků až k Leibnizovi. Autorův vlastní vklad je přitom však minimální. Jen velmi ojediněle pracuje s primárními prameny, spíše využívá sekundární literaturu. Ale ani v práci se sekundární literaturou autor neukazuje větší invenci nebo snahu o rozbor, myšlenky přebírá přímo z literatury a skládá je za sebou do textu. Je to škoda, protože výběr převzatých myšlenek a jejich uspořádání ukazují, že autor tématu alespoň do nějaké míry rozumí a že by dokázal napsat i o dost kvalitnější práci.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Grafická úprava práce je pečlivá, členění je srozumitelné (ačkoliv i ono je odrazem členění sekundární literatury, např. Ecova *Hledání dokonalého jazyka*).

Z formálního hlediska ale musím práci vytýkat jednu zásadní věc, a to jsou autorovy citační postupy. Autor nerozlišuje jasně mezi vyjádřením vlastních myšlenek, parafrází a přímou citací. Většinou pouze odkazuje na jednu nebo více stránek literatury na konci odstavce, ve kterém zazněly některé věty nebo části vět ze sekundární literatury téměř doslovně (ale bez uvozovek i bez signálů jako „podle“, „XYZ tvrdí“, „XYZ píše“). Na tomto postupu nejsou v pořádku dvě věci: zaprvé přebírá autor natolik doslovně, že se v mých očích ještě nejedná o parafrázi. Když už přebíráme tak doslovně, bylo by vhodnější rovnou použít přímou citaci (alespoň by čtenáři bylo opticky ihned zřejmé, že jde o přebrané myšlenky). Zadruhé, a ještě závažněji, autorova hrubá práce s citacemi znemožňuje rozpoznat, kdy jde o autorovy vlastní myšlenky a kdy o cizí myšlenky. Vyhraněný případ je v tomto ohledu část kapitoly o Descartesovi (str. 27), kde se zdá, že autor sám porovnává Descartesovi myšlenky o dokonalém jazyce s jeho filosofií obecně. Jedná se však o porovnání, které takto provádí Petr Glombíček v jednom článku. Sice autor na tento článek odkazuje, ale tak zavádějícím způsobem, že Glombíčkovy myšlenky vyznívají jako jeho vlastní.

Nechci autora obvinít z úmyslného postupu. Jeho citační praktiky jsou však v každém případě matoucí, a spíše jsou po třech letech studia na hranici přijatelného. Teprve ke konci práce autor více ukazuje, že dokáže s citacemi jasně pracovat.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práci nepovažuji za příliš povedenou kvůli minimu vlastní práce autora a formálním nedostatkům. Alespoň však autor ukazuje, že umí poskládat myšlenky do smysluplného textu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- 1) Ve své práci představujete Leibnizovu charakteristiku universalis velmi obecným způsobem. Mohl byste prosím ukázat na konkrétním příkladu, jak měl tento kalkul fungovat? Jak hodnotíte Leibnizovu snahu?
- 2) Mohl byste se prosím vyjádřit ke svým citačním postupům?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): dobře

Datum: 15.5.2017

Podpis:

